

Acțiunea Catolică

și

Ortodoxia Activă.

4. Misiunile religioase pentru popor.

Despre aceasta misiune am scris mai pe larg în cartea: „In slujba misionarismului ortodox”, apărută în 1930. Aici, în interesul activismului ortodox, accentuez că misiunile acestea ar trebui generalizate pe întreaga țară, fiindcă mijloacele de acțiune, dovedite a fi bune, merită să fie utilizate unitar. O Biserică plină de duhul unității, trebuie să acționeze la fel.

Misiunile acestea după ființa lor sunt un ciclu de predici de pocăință și exerciții sufletești, făcute în vederea trezirii conștiinței religioase adormite și a întoarcerii păcătoșilor la biserică. Aceste misiuni se pot face pentru tineret, bărbați și femei etc. Ele pot dura chiar trei sau mai multe zile. La Arad se fac misiuni de 3 zile, cu preoți veniți din depărtare, căci poporul se impresionează de preoți buni pe cari nu i-a mai văzut.

Misiunile religioase regenerează viața religioasă și de aceea temele predicilor pot fi foarte variate. Se poate combate pe calea aceasta concubinajul, alcoolismul, sudalmele etc. Mai pe larg asupra acestor misiuni se găsesc orientări în broșura noastră: „Misiuni pentru popor” (1926) și în broșura „Misiunile religioase pentru popor” a l. P. C. arhimandrit Policarp dela mănăstirea Hodoș-Bodrog.

La muncă deci! Generalizați misiunile acestel.

Un pictor celebru pictase pe Iisus bătând la ușa unui păcătos. Un prieten observase că ușa nu are mâner pe din afară. Zise deci pictorului: fă și un mâner la ușa, ca să poată

întra Domnul. Dar pictorul a răspuns: mânerul e pe dinlăuntru și dela păcătos atârnă să deschidă lui Hristos ușa!

Eu sunt optimist și susțin că generalizarea misiunilor religioase va face pe mulți păcătoși să deschidă lui Hristos și să-L lase să intre în sufletul lor. Să folosim deci mijloacele bune cari înviorează viața sufletească. Ortodoxia va înflori ca trandafirul.

5. Cursuri de Catehizație.

Învățământul religios din școala primară trebuie predat adulților, ca să se producă o punte de legătură între viața școlară și vârsta maturității. Congresul misionar din Cernăuți din 1930 a acceptat cu mare însuflețire un proiect de regulament în privința aceasta. Când aceste cursuri vor începe a funcționa în țară întregă sunt sigur că ortodoxia activă se realizează succesiv.

Cursurile urmează a se ține în Dumineci și sărbători, după vecernie între orele 4—6 p. m., de către preoți și alte persoane autorizate, cari se vor pregăti și vor da un examen. Dacă se pregătesc instructori de coruri, de ce să nu avem și instructori pentru religie? De datorit este să ne ajute aici învățătorul.

Cursurile sunt proiectate pe trei ani. În anul întâi se tâlcuiesc pericopele evangheliilor duminicale și se propun adevărurile credinței ortodoxe, iar materiile liturgice încă se vor preda. În anul al doilea se vor tâlcui pericopele Apostolului și se vor lămurii adevărurile morale, adăogindu-se și cunoștințe de istorie bisericească, de misionarism și colportaj. În anul III. se va preda istoria Bisericii române și se fac exerciții practice de misionarism.

Dumnezeu să ne ajute ca să putem realiza aceste cursuri, ca emanație a preocupărilor soboarelor misionare, înjghebate cu atâta trudă și suflet curat.

Soboarele misionare sunt o realitate vie a ortodoxiei active. Despre ele deci nu este necesar să vorbim separat.

6. Sfatul Păcii.

În multe parohii din eparhia Aradului, Sibiului și a Râmnicului, ca și în alte locuri, s'au înființat comitete de împăciuire pentru aplanarea neînțelegerilor dintre credincioși. Cât de frumos este să lupși prin aceste sfaturi ale păcii la înlăturarea proceselor dintre credincioși.

Sfatul păcii trebuie să fie alcătuit din cei mai distinși enoriași (4 sau 5), în frunte cu preotul.

Înființându-se aceste sfaturi ale păcii în fiecare parohie ortodoxă, vom putea cu inimă mai curată să cântăm: Fericiți sunt cei făcători de pace...

7. Comitetele Misionare.

Statutul de organizare al Bisericii, în art. 52 litera h., prevede aceste comitete pentru cercetarea bolnavilor, îngrijirea săracilor, combaterea alcoolismului, propagandă prin broșuri, etc.

Comitetele misionare există în eparhia Aradului și s'au dovedit a fi necesare. Trebuie să le generalizăm și să le organizăm unitar.

Remarcăm aici că prin aceste comitete misionare obținem colaborarea elementului laic. Fără aceste comitete misionare apostolatul laic rămâne un simplu deziderat.

În cartea noastră „Credința care lucrează” am tratat amănunțit despre apostolatul laic. Preotul câștigă pe învățători la colaborare, are pe cântăreți, dar are nevoie și de o organizare ca forță a muncii laicilor pentru a ajuta la pregătirea activității pastorale și la durabilitatea urmărilor pastorației.

O mare mângâiere ni-a adus revista *Misionarul* pe luna April a. c., unde cetim că marele misionar rus M. A. Calnev (refugiat în Bulgaria), care susține alături de noi că frățimile misionare și cercurile de râvnitori pentru ortodoxie (cu alte cuvinte *comitetele misionare*) sunt de cea mai mare însemnătate pentru ortodoxie. Acest celebru misionar, Calnev, încă combate vehement teoria că fiecare preot în parohia sa e primul misionar. (Misionarul pe April 1931 p. 309). Așa este în cea mai mare parte, dar aceasta nu exclude necesitatea comitetelor misionare și a organizării în legătură cu necesitățile Bisericii.

Când secțanții au organizat convorbiri misionare cu credincioșii lor, citiri biblice se-

rale, adunări ale tineretului, noi încă nu putem neglija concursul laicilor. Calnev a înființat asemenea cercuri de râvnitori pe seama ortodocșilor cu concursul fruntașilor din popor și al intelectualilor și numai pe calea aceasta a isbutit să combată curentele anticreștine și sectare.

Firește că depinde de sufletul preotului. El trebuie să însuflească în comitetul misionar. În parohia ortodoxă rusă din Novopocroc (județul Odesa) erau aproape 800 bapțiști. Cercul misionar i-a reconverțit. Misionarul Calnev, pentru opera sa pe terenul comitetelor misionare, la soborul general rus din Moscova, a fost recunoscut ca bun organizator, iar patriarhul Tihon i-a pus în vedere o penzie specială pentru opera misionară excepțională. (Misionarul — April 1931 p. 319).

Deci nu ajunge misiunea preotului local, nici misiunea specială a misionarilor streini de parohie, ci trebuiesc organizați creștinii mai de seamă în comitete misionare, cari apoi să fie instruiți de preot și trimiși la luptă contra sectarilor etc!! Deci teoria cu preotul misionar al parohiei nu ajunge!!!

8. Acțiunea Bisericii pe teren cultural.

Învățăatul Emerson spune că omenirea nu este aici pentru a purta linșolul de îngropare al trecutului, iar pe de altă parte nu este menirea oamenilor ca să depene și să distrame apoi ce a depănat, — cum a făcut Penelopé, — și apoi să spună că acesta este progresul. Omenirea trebuie să păstreze valorile culturale netrecătoare ale trecutului, țesând în ele noatele actualității.

Dar orice progres trebuie să aibe o temelie neperitoare. Sufletul are elemente de valoare absolută, de cari atârână activitatea rațiunii, a conștiinței, a voinței. Progresul atârână deci de un scop suprem, care suprimă orice adevăr care nu e absolut. Până și dorințele inimii sunt cu rădăcinile legate de vecinicie. Normele adevărului, binelui, ale cugetării, trebuie să fie vecinic durabile, altcum nu putem ști dacă suntem în progres sau regres. Progresul social, cultural și religios încă are criterii sigure de cunoaștere.

Numai prin credința, dragostea și nădejdea creștină au valoare adevărată cuceririle artei și științei, valorile, cunoștințele și puterile omului. Marele aspect al procurării de bunuri materiale cari circulă, nu este încă un criteriu al spiritualității, ci cel mult un instinct de viață de ordin fizic, dor de bunăstare materială dar nu o apreciere morală a muncii. Satisfacerea unui orgoliu personal, aprobarea lumii,

afârarea individului de forțe materiale, încă nu înseamnă spiritualitate. Nu are valoare permanentă acel bun, care depinde de voința și capriciul oamenilor, de aprobarea celor puternici etc. Adevărate valori spirituale se creiază prin necesități lăuntrice, cu voie liberă.

Ori, credința într'un Dumnezeu personal altcum vede valoarea bunurilor, ca și iubirea creștină. Fără credința într'un ideal mai presus de capriciile omenești, fără iubirea desinteresată și liberă, putem deveni mai circumspecți, mai înțelepți în senz omenesc, dar nu mai buni, mai fericiți și mai activi. Deaceea cultură reală fără credință creștină nu poate să fie. Deaceea păstorii de suflete să între în serviciul culturii, să o înobileze. Deaceea trebuie să avem case culturale, unde Biserica să-și spună cuvântul ei, ca lumea să vadă că bunuri adevărate nu pot exista fără Hristos. În cele următoare dăm un proiect de regulament pentru o casă culturală.

Proiect de statute a unei Case Culturale

(Cordusă de Biserică)

Numele: „Casa Culturală” din.....
parohia.....

Scopul: Răspândirea culturii religioase-morale și naționale, năzuind să fie în toate acțiunile sale în ajutorul bisericii ortodoxe române.

Mijloacele: a) lectura cărților, revistelor și ziarelor alese.

b) întruniri săptămânale cu caracter informativ.

c) Conferințe în cursul posturilor Nașterii și Învierii.

d) Concerte împreună cu petreceri creștinești la Praznice.

Sediul: Salele Casei Culturale existente ori închiriate.

Membri.

a) **Ordinari** cari vor solvi anual anticipativ o taxă de (50—100 Lei) ori trimestrial 20 lei pentru susținerea cheltuelilor. Au drept să aleagă și să fie aleși în adunarea resp. Consiliul „Casei Culturale”. Participă la întrunirile săptămânale informale împreună cu lecturi din cărți, reviste și ziare și la toate adunările și întrunirile societății, putând întrebuința fără nici o altă taxă biblioteca „Casei Culturale.”

b) **Ajutători**, toți cari vor dăru „Casei Culturale” cărți, reviste, ori sume mai mari, ori vor participa la desfășurarea programelor, conlucrând ca și membri în cor ori în altă societate paralelă ca și „Oastea Domnului”,

societatea „Sfântul Gheorghe”, „Sfatul Păcii” etc. Pot participa la toate întrunirile și lua parte la dezbateri cu vot consultativ.

c) **Onorari**, aleși de consiliul Casei Culturale și ratificați de Adunare dintre fiii merituosi ai parohiei, cari au făcut pentru Biserică ceva faptă meritorie d. ex. preoți, învățători și alți fruntași ai vieții publice, cari s'au afirmat pe terenul bisericesc. Pot participa la toate adunările și ședințele cu vot consultativ însă.

Membri — după categorii — vor fi trecuți în registre aparte.

Ca să ia ființă, Casa culturală trebuie să aibă cel puțin 20 — douăzeci — membri ordinari la înființarea ei.

Consiliul.

Se compune din președinte, vice președinte, secretar, notar, bibliotecar, casier, controlor și econom ca și funcționari onorifici și încă din alți 5 — cinci — membri aleși de adunarea generală pe o durată de 3 — trei — ani, după expirarea căreia pot fi și realeși.

a) **Președintele** este unul dintre preoții parohiei numit de episcop, la propunerea protopopului, pe timp de 3 ani. Prezidează și conduce ședințele Consiliului și ale adunării societății. Semnează corespondența și contrasemnează chitanțele și contrachitanțele. Supraveghează ca toți funcționarii să-și facă datoria.

b) **Vice președintele** se alege de adunarea generală — pe 3 ani — odată cu ceilalți funcționari și membri și în absența președintelui are toate drepturile și datoriile acestuia.

c) **Secretarul** conduce procesele verbale ale ședințelor Consiliului și adunării generale, îngrijind de respectarea formalităților prin verificatori. Conduce corespondența externă împreună cu președintele, referază toate actele intrate și ieșite. Face propuneri pentru primirea noilor membri și lucrează la sporirea numărului lor, făcându-se recomandare prin alți 2 membri ordinari.

d) **Notarul** servește de ajutor și locșitor secretarului în ce privește lucrările de birou, dosare și registre. În absența secretarului are toate atribuțiile acestuia.

e) **Bibliotecarul** îngrijește biblioteca, întocmind condica cărților și conducând registrele despre cele împrumutate. Face propuneri privitoare la îmbogățirea bibliotecii prin cărți alese și scrise în spirit religios-național. Anual prezintă tabloul cărților din bibliotecă.

f) **Casierul** încasează taxele dela membri ordinari, primește toate dăruirile în numerar, dând chitanțe și reținând contrachitanțe, ambele

semnate de președinte. Face cumpărările aprobate, luând chitanțe și deasemeni contra-semnate. Alcătuește bugetul și socotelile anuale.

g) *Controlorul* întocmește inventarul și împreună cu președintele ori secretarul e dator, cel puțin de 4 — patru — ori anual, să facă control bibliotecarului, casierului și economului, raportând de fiecare dată consiliului. Cenzurează proiectul de buget, respective socoțile casierului.

h) *Economul* îngrijește sala de lectură cu toate revistele și ziarele. Împreună cu secretarul abonează și primește reviste și ziare noi, a căror abonare s'a hotărât prin consiliu. Revistele și ziarele de pe un an, legate, le predă bibliotecarului.

i) *Membri aleși*, în număr de cinci (5), participă la ședințele consiliului, făcând parte din comisiile exmise în diferite împrejurări. La caz de nevoie înlocuiesc pe unul din funcționari.

Toți funcționarii și membri îndeplinesc lucrările Casei Culturale fără nici o remunerare materială. În cazul că societatea ar dispune de fonduri și activitatea ei ar reclama o muncă mai intensivă, secretarul și economul pot să primească remunerație după cum va decide consiliul.

Ședințe.

Consiliul ține ședințe *ordinare* în fiecare lună odată, la una din întrunirile săptămânale ale societății.

Ședințe *extraordinare* va ține de câte ori cere trebuința. Ca hotărârile ședințelor consiliului să fie valide se cere prezența a $\frac{1}{2}$, — jumătate — din membri consiliului, afară de președinte, adică șase (6) și președintele șapte.

Convocarea o face președintele cu secretarul, arătând timpul și obiectele ce se vor dezbate.

În luna Ianuarie a fiecărui an fiecare funcționar își întocmește raportul — dare de seamă — prezentându-l ședinței din luna Ianuarie.

Președintele întocmește apoi raportul general pentru o ședință administrativă, de unde raportul va trece la adunarea generală.

Adunări.

Consiliul va îngriji să se țină cât mai multe *adunări* cu următorul caracter.

a) *Intruniri informative săptămânale*, când președintele ori secretarul face scurtă dare de seamă despre mersul Societății, arătând lucrări de această natură prin exemple din alte părți, citind din gazete etc.

Aceste întruniri n'au caracter public, ele

se țin în sala de lectură, ori în cea a bibliotecii.

b) *Conferințe* ținute îndeosebi în cursul posturilor Nașterii și a Invierii, când sala mare nu este ocupată de tineretul ce joacă la „Horă.”

La aceste conferințe, ținute din partea preoților, învățătorilor, avocaților, medicilor ori alt intelectual, despre o temă de etică, morală, socială, de comemorare, de trezirea sentimentului de dragoste frățească etc. se poate pune o *recitare* și vre'un *punct de cor*, eventual de *muzică vocală* ori *instrumentală*.

Conferințele se țin între orele 3—6 d. m. și au caracter public.

c) *Adunări generale* se fac în fiecare an la prezentarea dării de seamă generale din partea președintelui și ale rapoartelor funcționarilor. Acestor adunări le premerge chemarea Duhului Sfânt, săvârșită în sf. Biserică și se publică tot acolo locul și timpul ținerii lor.

Ele pot lua un *caracter festiv* prin invitarea autorităților bisericesti, civile și militare, căroră președintele le mulțumește pentru participare, dându-le cuvânt de salut, respective după vorbirea de deschidere.

Adunarea generală a „Casei Culturale” se poate ține în cursul lunii Ianuarie resp. Februarie, de preferit în Dumineca lui Zacheu („Casa din Ierihon, căreia s'a făcut mântuire.”)

Valabilitatea hotărârilor depinde de prezența a de 2 ori atâți membri ordinari, câți sunt membri consiliului.

d) *Adunări generale extraordinare* se pot ține de câte ori va cere trebuința în legătură cu schimbarea consiliului, ori alte importante chestii, în care caz se face cu eventuala conlucrare a oficiului protopopesc.

e) *Concerte și serate cu caracter de petreceri* ținute seara, începând cu ora 8, la lăsatul secului postului Nașterii ori Invierii Domnului. Consiliul se va îngriji să fie un program cât mai select și educativ. Nu va lipsi din program a) Cuvânt-aloquție în spirit religios; b) punct de cor bisericesc; c) piesă moralizătoare din viața creștinească, apoi alte puncte de cor, declamări și piese cenzurate de consiliu. Petrecerea se va supraveghia de membri din consiliu pentru a veghia asupra purității ținutului.

f) *Festivale religioase-naționale* se țin la Ziua Hramului Bisericii, arătându-se însemnătatea sărbătoarei. Programul se va desfășura d. m. între orele 3—6 cu puncte de a) cor bisericesc, b) cuvântarea ocazională, c) recitare religioasă resp. națională, d) prezentare de dans național, e) un monolog ori scurt dialog, f) punct de cor.

Cu un caracter mai pronunțat național se ține acest Festival în ziua de 24 Ianuarie, 10 Mai și 1 Decembrie, iar la 23 Aprilie sf. M. Gheorghe se alcătuiește programul cu conlucrarea Cercului „Sfântul Gheorghe“.

Fonduri.

Din taxele de membri ordinari, donațiuni, venitele dela concerte și eventual festivaluri, la cari, fiind împreunate cu petrecere, se pot face încasări, se formează „Fondul Casei Culturale“.

Toate venitele Casei Culturale, în c i dintâi cinci (5) ani dela înființarea ei, trec la acest „Fond al C. C.“ spre fructificare.

După expirarea acelor dintâi cinci ani, din venitele anului al 6-lea, numai jumătate ($\frac{1}{2}$) vor trece la acest fond, restul de 50% se împarte astfel: 25% Episcopiei parohiale pentru augmentare la „Fondul milelor parohial“, iar 25% se vor administra președintelui „Cercului religios“ din raza parohiei, pentru procurarea de broșuri de propagandă religioasă și răspândirea lor în popor în mod gratuit.

Fondul Casei Culturale se poate întrebuința — la hotărîrea consiliului și aprobarea adunării — numai a) cu scop cultural: procurarea de cărți, reviste și ziare resp. rechizite pentru sala de lectură și decorarea ei cu tablouri sfinte și naționale și b) cu scop caritativ: ajutorarea copiilor orfani dela școlile de pe raza parohiei, elevi cari dovedesc un deosebit spor în învățământul religios și au purtare morală ireproșabilă. Se vor ajuta bătrânii neputincioși și bolnavii.

Activitatea.

Organele Casei Culturale funcționează înlocmai ca cele parohiale, adică a Consiliului resp. Adunării. Procedura, dresarea proceselor-verbale, aprobarea bugetului resp. socoșilor și întregul mers urmează formele cerute dela organele parohiale.

Societatea Casa Culturală se va asemăna unei Comune bisericești cu drepturile și îndatoririle ei fixate în aceste statute.

Regulamente.

La caz de trebuință, pe lângă aceste statute, „Casa Culturală“ prin Consiliul ei va întocmi *regulament* aparte pentru funcționarea Bibliotecii, a Salei de lectură etc.

Aceste regulamente, înlocmai ca și Statutul, spre aprobare se vor prezenta organelor bisericești resp. Ven. Consiliu Eparhial.

Dispoziții finale.

Statutele prezente intră în vigoare provizor la înființarea Societății, iar definitiv după ce vor fi ratificate de adunarea de constituire, luate la cunoștință de Consiliul parohial și aprobate de către Veneratul Consiliu Eparhial.

Ori ce schimbare ori completare, sau prescurtare a acestor statute se va face cu învoirea Consiliului și Adunării Casei Culturale și cu aprobarea Veneratului Consiliu Eparhial.

În caz de desființare toată averea societății trece în proprietatea comunei bisericești ort. române pe a cărei teritor are sediul societatea.

Regulament de alegeri.

Toți funcționarii și membri Consiliului — cu excepția președintelui — se aleg de adunarea Casei Culturale pe timp de 3 ani, dându-li-se descărcare numai după aprobarea socoșilor și bugetului și după primirea dărilor de seamă resp. rapoartelor naintate.

Alegerea se face prin vot secret, neadmițându-se mai mult de 2 liste, indicându-se la fiecare funcția încredințată resp. calitatea de membru în Consiliu.

Votarea se face în baza listei membrilor ordinari cari și-au achitat îndatoririle de taxe pe cursul acestei gestiuni expirate.

Contra restaurărilor nu se admite recurs la nici un alt for ci numai prin destituire de membri s'au a întregului Consiliu, ce o poate face exclusiv Veneratul Consiliu Eparhial, la cererea a cel puțin 10 — zece — membri ordinari și după ancheta făcută de protopopul respectiv.

În cele următoare dăm câteva teme de conferințe religioase:

1. Ce este credința. Necesitatea ei.
2. Dragostea creștină.
3. Dumnezeu în natură.
4. Nemurirea sufletului.
5. Proorociile, 6. Minunile, 7. Dumnezeirea lui Iisus; 8. Învierea; 9. Creștinismul în lumina Istoriei, sau lumea înainte de Hristos, în vremea Lui și după Hristos.
10. Vechimea creștinismului la Români.
11. Biserica și limba românească.
12. Biserica, izvorul tradițiilor noastre.
13. Lupta Românilor pentru ortodoxie, încercările de calvinizare și catolicizare.
14. Origina și menirea omului, 15. Libertatea voinței, 15. Munca în lumina Evanghellei,
16. Căsnicia, 17. Educația religioasă, 18. Datoriile creștinului către țară, 19. Caritatea Creș-

tină, 20. Din viețile sfinților și mucenicilor, 21. Sfinții Evangheliști, 22. Sf. Apostol Pavel etc. etc.

Concluzii și nădejdi legitime.

Preotul Vladimir Burjakovschi din Chișinău, vorbind despre valorile ortodoxiei, zice între altele:

„E drept că la Ortodoxie nu e acea organizație și disciplină, nici acea influență asupra vieții practice, cum e la catolici; n'are acea scrupulozitate științifică și doctrinară ca la protestanți; n'are nici *centrul* unitar religios, găsim însă în schimb în Ortodoxie principii stabilite de mult de literatura bisericească. Acesta este principiul de spiritualitate și dragoste reciprocă întru Hristos. Dragostea întru Hristos se capătă prin îndelunga educare în sine a simțului de bine și se oțelește *prin smerenie și răbdare*. Concepției ortodoxe îi e străină practica Bisericii catolice de prozelitism, cu toate că Ortodoxia este bogată de fapte și de virtuți misionare.

După exprimarea lui Aristotel, — „Ortodoxia mișcă pe alții, ea însăș rămânând nemîșcată“. Și valoarea oricărui ideal este numai aceasta.

Numai în Ortodoxie găsim însușiri adevărate creștinești ca: contemplarea, smerenia, bucuria întru Domnul, setea simțului religios și așteptarea împărăției lui Dumnezeu¹⁾.

Cu asemenea concepții nu trebuie să des-nădăjduim. În cartea noastră „În slujba misionarismului ortodox“ (Arad 1930 p. 312) am arătat pe larg întreg câmpul de misiune al muncii noastre desinteresate. Am arătat că avem chiar și farmacii parohiale, comitete de împăciuire, Societatea Sf. Gheorghe, Oastea Domnului, Cercuri și Asociații preoțești și laice, pentru femei și bărbați. Am arătat că bolnavii, săracii, năpăstuiții sunt ocrotiți. Am arătat mucenicia ortodocșilor în Rusia, munca noastră pe teren literar-bisericesc, bunătatea sufletului român ortodox etc. Aici nu reproducem ceea ce am spus acolo, ci facem alte constatări. La noi se caută concentrarea pe teren administrativ, care încă este bună în spiritul canoanelor, dar trebuie să pornim la o concentrare a adevăratelor forțe spirituale, prin care cu toții recunoaștem de centru al vieții noastre pe Iisus Hristos.

Să organizăm deci forțele, cari stau în cea mai strânsă legătură cu problema mântuirii. Să acționăm prin organizarea tinerețului, bărbaților și femeilor, prin Oastea Domnului,

¹⁾ Revista „Misionarul“ pe Martie 1931 p. 217.

comitetele misionare, misiuni pentru popor, sfatul păcii, cursuri de catehizație, prin casele culturale și alte mijloace și să fim siguri că izbânda va fi a noastră. Eu zic aici: nici nu avem timp ca să fim pesimiști, atâta avem de muncit. Deci înainte cu frăție! Duhul de stăpânire al celor cari au cap văzut, nu ne ispitește, libertatea anulată de supunerea oarbă unui cap văzut, nu ne încântă, splendoarea externă a organizațiilor, cari nu propagă duhul curățeniei și al gândului smerit, al răbdării și al dragostei, nu ne amețește. Căci catolicismul s'a răspândit în multe locuri prin apucături și silnicie. Noi, tocmai în duh de smerenie și dragoste, deschizând frățeste barierele eparhiale, lăsăm colegiului episcopilor ca el să acționeze frățeste.

Căci activismul ortodox, față cu acțiunea catolică, are în vedere sufletul românesc cu aspirațiile și credințele lui de acum și până în veac.

M. Sa Regele la Timișoara.

P. S. Sa Episcopul Dr. Grigorie Gh. Comșa, oficiază Te-Deum la biserica românească.

În vederea sosirii M. Sale Regelui Carol II la Timișoara, P. S. Sa Episcopul nostru Grigorie s'a deplasat la Timișoara Vineri la 1 Mai după masă. Tot pentru acest scop au plecat la Timișoara: I. P. C. Lor Archimandritii: Morușca și Suciu, apoi consilierii eparhiali: Dr. Gh. Ciuhandu, M. Păcățian, D. Muscan, revizorul I. Georgea, profesorul Dr. Gh. Popovici, diaconul M. Măcinic și redactorul nostru.

Capitala Banatului s'a pregătit să primească în mod strălucit pe Suveranul Țării.

În dimineața zilei de 2 Mai, strada principală care duce la biserica ortodoxă din Fabrică, a fost frumos împodobită, cu colonadă de verdeață, drapeluri naționale, iar balcoanele și ferestrele toate au fost acoperite cu covoare scumpe. Pe stradă a fost postată armata, diferite școli și populație foarte multă venită din depărtări ca să vadă pe Iubitul nostru Suveran. La distanțe mici erau postate fanfare și coruri, iar pe canalul Bega vasele și vapoarele erau înșiruite în ordine frumoase și aveau arborate pavilioanele tuturor țărilor. La orele 9. 20 piața din fața gării era înțesată de public. Pe peronul gării apar reprezentanții autorităților bisericești militare și civile. Directoratul

e reprezentat prin dl. Maiorescu și prefectul Dumitrescu, observ mai mulți generali, toți în mare ținută.

La oarele 9.35, își face intrarea în gara trenul accelerat, la care se află atașat un vagon special, din care descind d-nii miniștrii N. Iorga, Ionescu-Sișești, general Ștefănescu Amza, general M. Ionescu, director general al C. F. R., general Balif, Vlahide și Barbu Teodorescu, dela președinția consiliului de miniștri.

Cu câteva minute înainte de sosirea trenului regal, sosește în gară un tren compus numai din vagoane, din care debarcă o unitate a Gărzii Regale, care se postează pe peron și în sala de așteptare cl. I. Frumosele uniforme și strălucitoarele chivări fac o admirabilă impresie asupra marilor mase.

Sosirea M. Sale Regelui

La oarele 10 și 2 minute intră în gară trenul regal, muzica militară întonează „Trăiască Regele”, și în momentul când la un geam al vagonului al doilea apare figura măreață a Suveranului, un „Ura” furtunos izbucnește din toate plepturile.

M. S. Regele, în uniformă de aviație, descinde din vagon, însoțit de d-nii mareșal Hassievlci, ministru Anton Mocioni și adjutant regal col. Stolcescu.

Suveranul este salutat de d-nii N. Iorga și dr. Marinescu, care îi prezintă pe d. dr. Coriolan Baltă, primarul municipiului, care oferă M. Sale tradiționala pâine și sare și-l adresează următoarele cuvinte:

„Majestate,

Cetățenii municipiului Timișoara, din tradiție devotați și loiali supuși ai tronului încă dela primele vizite ale M. Voastre, în calitate de principe de coroană, în orașul nostru, au rămas și sunt sinceri devotați admiratori ai M. Voastre.”

„Mare bucurie și fericită satisfacție, exprimată prin spontan entuziasm, a fost pentru orașul nostru suirea pe tron a M. Voastre și o pagină prea luminoasă, scrise cu litere de aur în istoria acestui municipiu a devenit ziua de azi, când Majestatea Voastră a coborât în metropola Banatului.

„Cu tot entuziasmul, prezentându-ne în numele cetățului de regi de odinioară și a municipiului de azi depunem la picioarele M. Voastre, mărturisirea devotamentului de loialitate, de iubire și credință a cetățenilor noștri.

Bine ați venit, Majestate!

Să trăiască M. S. Regele Carol II”.

Mulțimea izbucnește în urale nesfârșite, iar M. S. Regele, după ce gustă din pâine, îl mulțumește primarului pentru cuvintele rostite, primește raportul trupelor dela d. gen. Panaitescu, trece în revistă compania de onoare din reg. 5 vânători și urmează apoi prezentările șefilor de autorități.

În salonul de recepție al gării, M. S. Regele a fost întâmpinat de d-nele general Constantinescu și

dr. Clobanu, care l-au oferit un buchet de flori din partea reuniunii femeilor române.

*

Se formează apoi cortegiul în frunte cu muzică cu d-nii colonel Crenian, prefectul poliției, căruia îi urmează un escadron din reg. I roșori Arad, mașina cu M. S. Regele și d. N. Iorga. Un alt escadron închide cortegiul.

Pe toate străzile, armata, școlile și mulțimea aclamă pe Rege, iar în dreptul postului Bega, sirenele vapoarelor dau semnale.

LA CATEDRALĂ

La 10.30, cortegiul ajunge la Catedrala din Fabrică, clopotele sună, iar M. S. Regele e întâmpinat de P. S. S. Episcopul Gr. Comșa al Aradului, care îi adresează următoarele cuvinte:

„Sire.

„Dragostea și sfințenia, cu care noi slujitorii sfințelor altare deschidem sfânta evanghelle spre citirea poporului credincios, se revarsă cu prisosință din inimile noastre, pe care le deschidem, ca să vă mulțumim cu adâncă smerenie, că V-ați milostivit a coborî la biserica strămoșilor noștri, spre a Vă ruga cu noi, a ne da pilde, că credința în Dumnezeu trebuie să fie candela și lumina cărărilor vieții noastre.

Fiiți bine veniți Sire!”

S'a oficiat un scurt serviciu divin, de P. S. Sa Episcopul Dr. Grigorie Comșa, asistat de 2 arhimandriți, 4 consilieri, protopopul Timișorei, 6 preoți și un diacon.

M. Sa Regele și dl. primministru Iorga au fost impresionați de slujba dumnezească oficiată de P. S. Sa Episcopul nostru.

La 11 M. S. Regele a plecat din catedrală și cortegiul regal s'a înapoiat la gară, în aceeași formație.

M. S. Regele s'a dus în vagon, din care a eșit la 11.30, ducându-se la câmpul de instrucție al garnizoanei, spre a asista la proba de fond a concursului de călărie.

Aci, Suveranul a fost întâmpinat de d-nii gen. Moruzi, Ionescu-Brăila, cu cari a asistat timp de o oră la concurs.

La oarele 4 și jumătate, primul ministru s'a înapoiat la gară. Apoi l-a însoțit pe Suveran la școala politehnică. Aci suveranul, primul ministru și sulta au fost întâmpinați, în fața pavilionului central, de către studenții cu drapele, în frunte cu d. rector Blajan și corpul profesoral. În uralele nesfârșite ale studenților și după ce se întreținuse cu fiecare profesor în parte M. S. Regele trece la vizitarea laboratoarelor și sălilor de studii. Prima sală vizitată este cea a mașinilor electrotehnice. Suveranul a mai vizitat muzeul de sondaje și petrol, condus de d. inginer Marvan. În sala bibliotecii, regele și însoțitorii au iscălit în cartea de aur a școlii. Vizită cantinei studentești, construită în stil românesc

și cu un lux decorativ deosebit, atrage atenția d-lui prim ministru, care își exprimă mirarea față de exorbitanțele cheltuieli făcute cu o simplă cantină.

La ora 5 jum., regele, după ce mulțumește rectorului, părăsește școala politehnică, aclamat de studenți.

Suveranul s'a dus la Automob'il-Club, unde s'a servit un ceal, la care au fost șefii autorităților locale.

Programul primei zile a vizitei regale s'a încheiat cu o mare demonstrație sportivă, organizată de toate cluburile locale, puse sub președinția d-lui colonel Sâmboteanu.

Regele a fost și aci entuziasmat aclamat, iar muzicile reg. V vânători a intonat imnul regal.

Seara la ora 8 s'a servit masa în trenul regal, unde au fost invitați de M. S. Regele: dl prim ministru N. Iorga, P. S. Sa Episcopul Dr. Grigorie Gh. Comșa, d-nii miniștri Ionescu-Sisești și Ștefănescu Amza, generalii: Ilasievici, Ionescu, Panaitescu, Moruzi, Sârbu, Comănescu, secretarul directoratului Malorescu, primarul orașului Dr. C. Balta și încă câteva persoane marcante.

Ziua II-a

Duminecă dimineața M. S. Regele, însoțit de ministrul armatei și de d. general Ilasievici, mareșalul palatului, a făcut o inspecție la școala specială de artilerie. Aci Suveranul a fost întâmpinat cu imnul regal; a trecut în revistă ofițerii și a vizitat cu demănușul școala, cerând informațiuni ample.

Trecând apoi la școala pregătitoare de ofițeri de artilerie, M. S. Regele a primit defilarea și a asistat la diferite exerciții executate de elevi.

De la ora 11.30—12 Suveranul împreună cu d. Iorga au vizitat palatul „Banațla”, unde se adăpostesc liceul, școala normală și un cămin de ucenici german.

Aci Suveranul a fost salutat de episcopul romano-catolic Pacha.

La orele 12.30, vizitele luând sfârșit, M. S. Regele s'a înapoiat la gară pentru a schimba ținuta și la ora 1 a sosit la banchetul oferit de municipiu la cazinoul civil militar.

A tostat primarul, cărui i-a răspuns Suveranul, rostind următoarele cuvinte:

Domnule Primar,

Vă mulțumesc din adâncul sufletului pentru cuvintele atât de calde cu care Mă salutați în numele cetățenilor acestui municipiu.

Pentru Mine este întotdeauna o deosebită bucurie de a putea veni în persoană să văd colțurile țării Mele și astăzi ca și în trecut gădesc în acest oraș aceeași caldă și însuflețită primire, de care sunt adânc mișcat și vă rog să mulțumiți timișorenii pentru felul în care M'au primit.

Sunt strâns legat de tot ceea ce este românesc. Sunt poate și prin legendă legat și mai mult de aceste ținuturi de peste Carpați.

Cunoașteți toți că sufletul Meu bate deopotrivă pentru toți români, dar am păstrat un colț du'os în sufletul Meu pentru aceste platuri.

Ridic paharul Meu pentru prosperitatea orașului și a întregului Banat.

La ora 4 banchetul luând sfârșit, M. S. Regele a plecat la arena sportivă, pentru a asista la ultimele alergări.

Din cei 45 ofițeri concurenți, s'au remarcat 12, cari au fost premiați de Suveran, iar restului de concurenți li s'au donat diferite obiecte, ca drept amintire din Partea Suveranului.

La ora 6 seara, serbarea luând sfârșit, M. S. Regele a părăsit Timișoara

Vizitații canonice

la parohiile: Andreiu Șaguna, Șofronia, Iratoșul, Curticiu, Bucovăț și Bucovăț Brad.

Credincioșii noștri din parohiile nou înființate: Andreiu Șaguna, Șofronia și Iratoșul sunt în cea mai mare parte refugiați din Ungaria, iar statul român i-a împroprietărit aici la granița de vest a țării din moșiile marilor proprietari maghiari ca să formeze zid de apărare sufletului românesc. Cei din colonia Bucovăț-Brad județul Timiș-Torontal sunt veniți din Ardeal și câțiva din comuna Igrăș.

Cu ajutorul lui Dumnezeu ne-a succes să ridicăm în toate patru parohii — paraclise și să instituim administratori parohiali, ca poporul să nu sufere în cele sufletești. Poporul se luptă încă cu greutățile începutului.

Agenții curente or subversive însă și-au început deja propaganda de subminare spre a slăbi blocul sufletesc al poporului român.

De aceea Pr. Sf. Sa. Episcopul eparhial Dr. Grigorie Gh. Comșa a ținut să viziteze și aceste parohii nou înființate, să întărească pe credincioși în credința strămoșească, în iubirea de patrie și să-i lerească de învățăturile păcătoase, cari propagă anarhia în popor.

Dumineca în 26 Aprilie a. c. a vizitat parohiile Andreiu Șaguna, Șofronia, Iratoșul și Curticiu.

La Andreiu Șaguna Pr. Sf. Sa a ajuns în cursul serviciului Utreniei. Capela era ficsită de popor. La linia serviciului religios parohul Gheorghe Popa, făcând un scurt raport despre situația parohiei, a adus Pr. Sf. Sale omagiile de profunda venerațiune iubire și devotament a poporului credincios, urându-i mulți fericiți ani. Pr. Sf. Sa a ținut o frumoasă pre-

dică talmăcind evanghelia Duminecii. Poporul a ascultat frumoasele învățături cu o atențiune încordată rămânând adânc impresionat de cele auzite și mulțumind de vizita P. Sf. Sale.

După serviciul religios — ieșind poporul din capelă Pr. Sf. Sa sa întreținut cu mai mulți credincioși indemnându-i să se întoarcă la portul național românesc, ca să se vadă și în exterior că aici la graniță locuiesc români.

De aici s'a trecut la parohia Șofronia administrată de preotul învățător Vincențiu Guleșiu, fost diacon al Catedralei și bun cântăreț. Și aici am aflat capela arhiplină de credincioși. Serviciile religioase se țin într-o casă închiriată. Preotul Vincențiu Guleșu mulțumind Pr. Sf. Sale în numele său și al poporului pentru zelul apostolesc cu care cutrieră satele, face o scurtă dare de seamă despre situația grea a parohiei rugându-l să intervină la autoritățile cu cudere ca parohia să ajungă în posesiunea unui edificiu corespunzător pentru serviciile religioase. Pr. Sf. Sa apoi ține o impresionantă predică despre viața de veci și despre datoria creștinului de a duce o viață creștinească în conformitate cu învățăturile Mântuitorului.

De aici se trece la parohia Iratoșul administrată de preotul Ioan Crișan fost cancelist consistorial. Aici avem o capelă spațioasă, care cu toate acestea a fost arhiplină și neîncăpătoare pentru poporul numeros care se adunase. Ca și la celelalte parohii, — preotul face o scurtă dare de seamă despre starea religioasă morală și culturală a poporului și mulțumind Pr. Sf. Sale pentru înalta vizită cu care l-a onorat, îi urează mulți fericiți ani.

Pr. Sf. Sa ține o puternică predică explicând evanghelia Duminecii, care a fost ascultată cu o lăcere mormântală. Fețele credincioșilor radiau de bucurie adânc mulțumiți de vizita Pr. Sf. Sale.

A făcut o impresiune foarte plăcută faptul că parohul romano-catolic Kis Károly din loc sa prezentat însoțit de un mare număr de enoriași tineri, bătrâni, bărbați, femei și copii și la ieșire din capelă, după încheierea serviciului religios, — a întâmpinat pe Pr. Sf. Sa cu o atocufie foarte călduroasă aducând Pr. Sf. Sale omagii de profundă venerațiune și dragoste creștinească. Enoriașii romano-catolici au oreționat îndelung. Pr. Sf. Sa a răspuns cu aceiași dragoste sinceră arătând că într-o grădiță pot fi flori de diferite culori, cari însă au unul și același scop, să împodobească grădina și să delecteze pe oameni Astfel și în țara românească sunt biserici de diferite credințe și rituale; toate însă au unul și același scop: iubirea lui Dumnezeu și a deaproapelui. Pr. Sf. Sa își exprimă bucuria că în Iratoșul locuitorii de diferite credințe trăiesc în pace și în bună înțelegere împărlășindu-le binecuvântarea arhierască.

Dela Iratoșul s'a trecut la Curticiu, o puternică parohie ortodoxă, unde însă avem și numeroși sectari

moșteniți di vremurile apuse când mari, proprietari maghiari căutau slăbirea ortodoxismului prin sprijinirea și favorizarea sectarilor. Ei știau foarte bine că slăbind ortodoxismul și discreditând clerul ortodox, — slăbesc puterea de rezistență națională a poporului românesc ceea ce — durere — unii români nici astăzi după 12 ani de stăpânire românească — nu înțeleg.

La Curtici am ajuns la ora 1. Dl medic Dr. Adam Iancu, marele nostru proprietar român a dat o masă în onoarea Pr. Sf. Sale invitându și suita Pr. Sf. Sale: consilierul Mihai Păcățian și protoiereul Trăian Vașian al Aradului.

După masă ne-am odihnit puțin.

La ora 4 d. m. Pr. Sf. Sa a oficial vecernia fiind biserica ticsită de popor. Răspunsurile le-a dat corul bisericesc instruit și condus de preotul Iuliu Lorinț. Acest cor s'a prezentat bine și face onoare parohiei. Pr. Sf. Sa ține o predică întrucâtva despre viața de veci și despre datoriile omului de a duce o viață creștinească curată și de a se feri de învățăturile rătăcite ale prorocilor mincinoși de astăzi cari propagă zizănie și anarhie în popor.

După serviciul religios am trecut la școală unde învățătorii cercului Curticiu au ținut o conferință. O coincidență plăcută și binevenită, căci și Pr. Sf. Sa a venit la Curticiu să țină o conferință de caracter pedagogic despre datoria părinților de a se îngriji de creșterea și educația copiilor lor. Conferința Pr. Sf. Sa a fost încadrată în programul conferinței învățătorilor.

La intrare în curtea școlii, domnișoara directoară a școlii, Elvira Cioara a întâmpinat pe Pr. Sf. Sa cu câte-va cuvinte de bun sosit, iar o elevă a oferit Pr. Sf. Sale un frumos buchet de flori.

Conferința s'a ținut în curtea școlii, căci sala de învățământ a fost neîncăpătoare pentru numerosul public ce se adunase.

Cu prilejul acestei conferințe s'a aranjat și o serbare școlară a școlii de fete. Programul a fost bogat, variat, și potrivit. S'a executat bine spre marea bucurie mai ales a mamelor.

La stârșitul acestei serbări școlare Pr. Sf. Sa, ocupând locul la tribună, și-a ținut conferința despre datoria părinților de a se îngriji de creșterea și educația copiilor lor. Conferința documentată cu exemple din viață practică a fost adese întreruptă de aplausele auditorilor, căci s'a vorbit dela suflet la suflet, cuvingător, la înțelesul tuturor și cu voinja tare de a contribui efectiv la îndreptarea scăderilor bine cunoscute. Astfel de conferințe practice și multfolositoare contribuiesc foarte mult la cimentarea legăturilor duhovnicești de dragoste și încredere dintre Chiriarh și tii săi suflatești spre întărirea și prosperarea Bisericii și spre bucuria și mângâierea noastră a futuroara.

Asistența a ovațional îndelung pe Pr. Sf. Sa pentru prea frumoasa conferință.

Di medic Dna Adam Iancu — luând cuvântul — a făcut o însuflețită dare de seamă despre viața religioasă morală și culturală a poporului nostru din Curticiu, mulțumind Pr. Sf. Sale în numele său și al poporului pentru conferința ținută asigurându-l de dragostea poporului, care va căuta să urmeze frumoasele învățături, ce i-s'au împărtășit cu atâta căldură și convingere.

Doamna învățătoare Aurora Popescu, în cuvinte alese și binesimțite a mulțumit Pr. Sf. Sale în numele școlii pentru onoarea și distincția cu care le-a onorat prin înalta sa vizită ridicând prestigiul școlii, care de sigur va avea urmări folositoare pentru întreg învățământul primar din Curticiu.

A urmat conferința preotului-învățător Vicențiu Guțeșiu, președintele învățătorilor din cercul Curticiu, arătând că precum în trecut astfel și în viitor, adevărata cultură a poporului român se poate realiza numai sub scutul Bisericii și a Școlii române. Indeamnă poporul să asculte și să urmeze sfaturile conducătorilor naturali ai poporului cari sunt preoții și învățătorii.

Conferința a luat sfârșit la ora 7.

La ora 8 $\frac{1}{2}$ Dl. medic Dr. Alămorean a dat o cină în onoarea Pr. Sf. Sale și a suitei sale. După cină Pr. Sf. Sa însoțit de suita sa, a întors la reședință desigur deplin mângăiat dela rodul ostănelor sale și de dragostea cu care a fost primiți în toate parohiile vizitate.

În Dumineca din 3 Maiu a. c înainte de masă Pr. Sf. Sa a vizitat parohia Bucovăț și colonia Bucovăț — Brad, în județul Timiș-Torontal, însoțit de arhimandritul Policarp Morușc, consilierul Mihaiu Păcășian, protopopul Timișorii, — Dr. Patrachie Țucra și profesorul Academiei noastre teologice, Dr. Gheorghe Popoviciu.

Bucovățul este o parohie cu un trecut de peste 200 ani, bineșor situată materialicește cu un popor sîrguincios și iubitor de carte. Are 1023 suflete ortodoxe române și 200 suflete minoritare, unguri și șvabi. Morala vieții familiare lasă de dorit. Contactul zilnic cu elementele străine din Timișoara precum și preocupările de utilitarism material influențează nefavorabilul viața morală a credincioșilor noștri din această frumoasă parohie.

Dupăce preotul Constantin Micu face o scurtă dare de seamă despre situația parohiei, — Pr. Sf. Sa ține o frumoasă predică talmăcind evanghelia Duminecii slăbănogului. Ajutor, mângăiere și vindecare numai dela Dumnezeu putem avea; dar se cere ca și omul să se apropie de Dumnezeu cu credință și cu dragoste și să urmeze poruncilor Lui; iar copiii să-i crească în frica lui Dumnezeu ca să devină fii devotați ai Bisericii și ai Patriei. În special să se terească de curente bolnăvicioase și primejdioase ale timpului de astăzi, cariucid și trupul și sufletul. Învățăturile frumoase au făcut o impresiune adâncă asupra poporului.

Dela Bucovăț am trecut la colonia Bucovăț-Brad,

parohie nou înființată, administrată de preotul Petru Țieran din Bucovăț. Serviciul religios s'a oficiat în capelă. Poporul nu știa de venirea Pr. Sf. Sale, precum nu au știut nici cei din Bucovăț cu toate acestea capela era ticsită de credincioși Ne-a impresionat plăcut, că tot poporul a cântat, bărbații și femei ca și când ar fi fost organizați întru cor bisericesc bine condus.

Preotul administrativ, mulțumind, Prea Sf. Sale pentru înalta vizită cu care i-a distins, promite că va continua cu aceiași sîrguință să facă tot posibilul pentru consolidarea și prosperarea acestei parohii nou înființate care se luptă încă cu greutățile începutului.

Pr. Sf. Sa ține o impresionantă predică despre bunătatea și puterea lui Dumnezeu care ajută pe credincioșii cari cer ajutorul lui Dumnezeu cu credință și cu dragoste și cari cu cuvântul, cu fapta și cu viața lor curată conlucră și ei ca dosarul lui Dumnezeu să se reverse asupra lor. Mare și generală a fost bucuria poporului când a auzit, că Pr. Sf. Sa încă e ardelean. Mulți au lăcrămat de bucurie. După ieșire din capelă Pr. Sf. Sa s'a mai întrefinut puțin cu poporul interesându-se de situația lor materială și culturală.

De aici am în'ors la Timișoara, la banchetul dat de orașul Timișoara în onoarea M. Sale Regelui.

Problema unirii bisericii ortodoxe cu cea unită.

În organul Mitropoliei unite din Blaj, „Unirea”, care de când este redactat de profesorul Neda scrie într'un ton mai civilizată despre biserica noastră, a apărut un articol, în care Episcopii celor două biserici sunt invitați să se întrunească la o consfătuire pentru a găsi o platformă de împăcare între cele două biserici, cari de o potrivă sunt amenințate de diferite curente destructive. Articolul a găsit echou în lumea românească ortodoxă. Și s'au scris diferite articole în care cu bucurie se spune că pe frații noștri îi primim cu bucurie, ca să formăm laolaltă o unitate puternică sufletească. Căci doar nu ne desparte nimic pe unii de alții. Poporul în întregime profesază aceeași credință ca și înainte de defecționarea mitropolitului Atanase. Spărtura între cele două biserici au făcut-o și o fac preoții gr. catolici ieșiți din școli ungurești romano-catolice și cei veniți dela Roma.

Noi credem și nădăduim, bunul Dumnezeu va repara ceea ce au stricat oamenii din interese meschine politice. În senzul acesta a publicat un articol judicios P. S. Sa Episcopul N. Ivan din Cluj, în revista Renașterea de acolo. A scris în mod dornic de pace „Universul”, „Legea Românească” din Oradea. O

serie de articole în cauza aceasta a început să apară în „Telegraful Român”.

Tare ni-e frică însă, să nu eșueze problema aceasta, atât de dorită să fie rezolvită în interesul neamului nostru, căci acum mai nou a apărut în chestia aceasta un articol deochiat, în organul episcopiei unite din Oradea „Vestitorul”, ieșit din peana unui profesor numit Alois Tăutu. Ne vine să credem că omul acesta n'are sentimente românești, căci un român nu poate răstălmăci adevăruri stabilite de cei mai buni istorici ai noștri, cum le răstălmăcește dl. Tăutu.

Aci reproducem articolul scris, la problema ce ne preocupă, de profesorul universitar D. Gh. Boroianu, în revista „Viitorul”, ce apare în București :

Răspunsul nostru la propunerea unițiilor.

Uniții, prin centrul lor — Blajul — ne propun a ne întâlni — noi ortodoxii — cu ei ca să ne cunoaștem și prin aceasta să ne unim și să lucrăm frățeste, înlăturând prejudecățile.

Le răspundem, că frații noștri ortodoxi din Ardeal, cari au trăit și trăesc cu ei, îi cunosc destul de bine și știu ce-au suferit dela ei, dela *actul de trădare din 1700*. Noi, prin Ardeleni și scrisul lor, care stă mărturie vie; îi cunoaștem tot așa de bine, deși n'am suferit dela ei decât prin suferințele indurate de frații noștri ortodoxi Ardeleni.

În timpul din urmă îi cunoaștem și prin actul realizat de Concordat, prin cari sunt declarați catolici de rit grec, așa că pe nedrept l-am mai numi uniști.

Deci, dacă e vorba de cunoștință, ne cunoaștem destul de bine: noi am rămas ceea ce am fost, români și ortodoxi, *uniții sunt dela 1700 români dar trădători ai ortodoxismului*. Cu aceasta nu vom să îngreunăm realizarea unirii pe bază ortodoxă, ci numai să reamintim faptul istoric al plecării uniților dela mama lor: Biserica ortodoxă. *Și dacă ei au plecat, păcatul este al lor și de aceea stau sub afurisania Bisericii ortodoxe*.

Să ne mai întrunim deci spre a ne cunoaște! Nu credem nici necesar, nici util.

Dar ne spun uniții, că dacă ne-am aduna la un loc, am înlătura prejudecățile. Dar care prejudecăți? Am fi dorit să ni se arate prejudecățile, căci aci este buba.

Noi n'avem ce înlătura, căci dacă am admite că avem prejudecăți în legea noastră, ar trebui să renegăm tot trecutul, să falsificăm adevărul păstrat cu atâta sfințenie și să cădem și noi sub afurisania Bisericii ortodoxe. Dacă însă frații noștri Ardeleni, catolici de rit grec, doresc în adevăr ca împreună cu noi să fie un suflet, atunci *să arunce în foc actul dela 1700 și să revină acolo, de unde au plecat. Noi nu ne*

putem amesteca cu acela, cari au fugit dela noi, trădând ortodoxismul.

Mântuitorul ne învață a considera păgân și vameș, deci a nu avea nici un contact cu acela, cari n'ascultă de Biserică. Uniții n'au ascultat de mama lor: Biserica ortodoxă

Să facă deci uniții actul pe care îl așteptăm de mult și numai atunci vom fi un suflet și din punct de vedere național și religios.

Ne tragem dela Romani, dar suntem români și pentru Românism ne gândim la noi, nu aiurea.

Am suferit destul dela catolici în decursul timpului, ca să mai avem iluzia unei apropieri, pe care dacă noi o dorim, n'o și vedem, căci întreg armamentul catolic a rămas același fel: domnia absolută a Papei dela Roma.

- Noi suntem și rămânem ce suntem și nu putem trăda Biserica cea drept păzitoare a învățăturii Mântuitorului.

Boroianu.

Forma administrării Sf. Botez.

(Continuare)

În același timp și cu aceeași validitate Biserica ortodoxă admite săvârșirea sf. Botez și prin întreita turnare în numele Sf. Treimi. „Biserica ortodoxă deși admite turnarea apei și stropirea cu ea la săvârșirea Botezului, căci prin aceasta nu se deslințează puterea lui, o permite ca o abatere dela regula generală. La săvârșirea Botezului prin turnare se cere o cantitate de apă ca aceea, ca să se poate face spălare cuvenită corpului. Apoi turnându-se apă asupra celui ce se botează în trei rânduri, se rostesc cuvintele formei ca și la cufundare”. „Liturgica Bisericii ortodoxe”. Dr. Nectarie N. Cotlarciuc. Cernăuți 1929 pag. 727.

Această practică a slujirii sf. Botez prin turnare și stropire este întemeiată și pe Tradiția apostolică. „Cu privire la Botez așa să botezați, în numele Tatălui și al Fiului și al sf. Duh, în apă proaspătă. Iar dacă n'ai apă proaspătă botează în altă apă, dacă nu poți în rece, botează în caldă. Și dacă n'ai nici de una, nici de alta, toarnă apă de trei ori pe cap în Numele Tatălui și al Fiului și al sf. Duh”.

(Învățătura celor 12 apostoli. Scrierile părinților Apostolici. Ioan Mihălcescu, Chișinău 1927 pag. 86) Practica Bisericii ortodoxă a fost Botezul slujit în Numele sf. Treimi, simbolizând numai moartea Domnului. „Să vă mulțumiți numai cu un singur Botez dat în moartea Domnului (spre închipuirea morții Domnului)”, nu de defalșiați eretici dat, ci de preoți neprihăniți, în Numele Tatălui și al Fiului și al Sf. Duh. Despre Botez, episcopi și preote, să botezi în Numele Tatălui care a trimis, al Fiului care a venit și al sf. Duh care

a mărturisit". Ibid pag 192. În privința formei sf. Botez Canonul 50 apostolesc legăuște următoarele „Dacă vre-un episcop sau preot nu va săvârși cele trei afundări ale unei taine (a Botezului) ci o cufundare, care se face spre închipuirea morții Domnului, să se caterisească, căci n'a zis Domnul: în moartea mea botezați, ci „Mergând învățați toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sf. Duh“. Ceea ce privește deci forma Botezului ortodox, după doctrina Bisericii Botezul, săvârșit prin întreita cufundare, turnare și stropire în numele sf. Treimi, este egal de valid; în acest sens un sf. Părinte zice, că Darul Duhului sfânt nu se împărtășește după cantitatea apei. Revenind în fine la concepția baptistă asupra formei Botezului, putem afirma că Botezul baptist, cum se practică, n'are nici temei b'iblic și este contrar și sfintei Tradițiuni creștine. Iată de ce. Textul dela Matei III, 6, cuprinzând Botezul lui Ioan, adică un Botez pregătitor, nedeplin, nu poate fi adus ca argument pentru botezul creștin. Dar de altfel nici botezul lui Ioan nu este descris precis cum s'a săvârșit, decât că „s'a dat“ în râul Iordan. „Nici textul dela Mat. III 16, care istorisește botezul Domnului Hristos, nu poate fi invocat în sprijinul botezului baptist. Aceasta, fiindcă nici nu este precisă forma săvârșirii, ci se spune simplu atât. „Ieșind din apă“. De altă parte nu cu această ocazie a instituit Mântuitorul Hristos sfânta Taină a Botezului, ci abia după învierea Sa din morți (Mat. XXVIII, 19). Sfânta Tradițiune lămurește Botezul Domnului prin următoarele: „El s'a botezat ca să încredințeze și pe Ioan de adevăr și nouă să ne dea pildă „(Scrisorile Părinților Apos. 193).

Baptismul răstălmăcește cuvintele sf. apostol Pavel dela Rom. VI. 4. „Noi deci prin botezul în moartea Lui am fost îngropați împreună cu El“. Pe acest text se întemeiază mai ales erezia baptistă cu privire la botezul săvârșit printr'o singură cufundare, în moartea Domnului Hristos. Înțelesul acestui text este următorul: Prin botez noi ne facem părtași de moartea Mântuitorului Hristos, de oarece se sfârșește viața noastră păcătoasă. Suntem morți păcatului și vii lui Dumnezeu. Biserica ortodoxă în consecință administrează Botezul prin întreita cufundare sau turnare în Numele sf. Treimi, închiplind identificarea noastră cu moartea Mântuitorului, deci o moarte spirituală pentru păcat. Biserica ortodoxă nici odată n'a admis botezarea în moartea Domnului Hristos, ci în numele sf. Treimi. În rezumat singur adevărat și valid este Botezul Bisericii ortodoxe, iar botezul baptist este eretic 1. fiindcă se săvârșește printr'o singură cufundare, 2. fiindcă nu cuprinde cuvintele Mântuitorului dela instituirea sf. taine a Botezului (Mat. XXVIII. 19) sau dacă și le cuprinde, actul botezului nu se face în numele sf. Treimi, ci în numele morții Domnului, 3. botezul baptist este ilegal și din punct de vedere canonic.

Biblia nu ne dă lămuriri precise cu privire la

forma sf. Botez, ci abia sf. Tradițiune întregeste și stabilește cele indicate de Biblie. Baptismul, care respinge sf. Tradițiune, în lipsa precizunii Bibliei, este firesc să fi căzut în rătăcire și cu privire la forma sf. Botez. Baptistul a schimbat forma botezului nu pentru motive biblice, ci pentru considerațiuni pur omenești, fiind condus de rea credință. Urmărind distrugerea Botezului Bisericii, caută să-și substituie Botezul eretic baptist. Botezul baptist este deci o invenție omenească tendențioasă și interesată. Acesta este adevărul. Prot. Șt. R. Lungu.

Conferința părintelui Dr. I. Lupaș.

Duminecă în 3 Mai, profesorul universitar Dr. I. Lupaș a ținut o conferință foarte bine reușită, în sala festivă a liceului „Moise Nicoară“ din Arad. Obiectul conferinței a fost însemnătatea sărbătoarei de 3 | 15 Mai. Conferențiarul a transpus publicul ascultător în vremurile de mărire națională dela 1848, când cei trei Meteori ai românismului ardelean: marele Șaguna eroul credinței, neîntricitul Avram Iancu eroul spadei, și învățatul Simion Barnușiu eroul științei, au dus gloatele române la câștigarea dreptului de viață națională.

Despre episcopul Blajului Leményi, care se spune că a prezidat, alături de nemuritorul Șaguna, marea adunarea de pe Câmpia Libertății, conferențiarul ne spune că era un maghiaro-fil. Traducea în ungurește unele cărți bisericești, iar pe studenții teologi din Blaj îi îndemna să iubească limba maghiară. Se spune că teologii conversau și cântau ungurește între ei.

Tocmai acesta a fost motivul ca Simion Barnușiu a ajuns în conflict cu episcopul Leményi, care ca să scape de un profesor cu sentimente pronunțate românești, l-a scos pe Barnușiu din învățământ și l-a șters din rândul preoșilor gr.-catolici. Deci este evident că cu episcopul Leményi n'a avut contact Barnușiu, care în restlimp se mutase la Sibiu.

S'au întors iarăși la credința stămoșească.

În urma unor intrigi între baptiștii din com. Mândruloc, unii au revenit iarăși la vechea credință (creștină ortodoxă).

Poate este un semn al lui Dumnezeu, căci nu mult după această unul dintre cei reveniți a răposat așa că a putut fi înmormântat ca un adevărat creștin. Acum ceilalți baptiști, cari persistă încă în exemple nu tocmai onorabile, sunt desorientați, ajungând să clevească lumea asupra faptelor lor.

După cum se întrevede, are să dispară această sectă din comună, mai ales în urma celor petrecute...

B.

†Preotul Gheorghe Teoran.

Din Toracul mare, Jugoslavia, ne vine vestea dureroasă, că în 2 Mai a. c. a succumbat din viață, preotul nostru de acolo Gheorghe Teoran. Suntem profund impresionat că moartea nemiloasă răpește dintre noi pe un preot în floarea vieții, când biserica și familia sa avea mai multă trebuința de serviciile lui. Regretatul, deși în țară străină, venea anual de câte două-trei ori pe la Episcopie, când mergea la scumpii săi copilași, pe cari îi creștea în Oradea. În 1 Mai a scris părintelui Stana dela Episcopie o scrisoare, în care cerea unele informații referitor la salariul preoțesc, pe care voia să-l trimită copiilor la Oradea.

Părintele Gh. Teoran s'a născut în anul 1890 în comuna Mădăraș, jud. Bihor. După terminarea studiilor liceale la Beiuș și teologice la Arad, în anul 1913 s'a ales și sfințit preot pentru comuna Toracul mare, care a rămas în Jugoslavia.

Părintele Teoran lasă în doliu pe soția sa și 2 copii minori.

Dumnezeu să-l odihnească în corlurile dreptilor.

INFORMAȚIUNI.

Adunarea generală a fondului preoțesc. Marți în 21 Aprilie a. c. s'a ținut, în sala de ședințe a consiliului nostru eparhial din Arad, adunarea generală a reprezentanților fondului preoțesc, sub prezidiul P. S. Sale Domnului Episcop Grigorie. Fiecare tract protopopesc a fost reprezentat prin protopopul tractual și 2 preoți.

În cuvântul de deschidere P. S. Sa părintele Episcop a făcut apel la preoțime ca, precum se grăbesc să-și aranjeze trebuințele materiale, cu puteri sufletești și mai potențate să poarte grije de trebuințele sufletești ale credincioșilor din parohia sa.

Adunarea fondului preoțesc a aprobat apol socoșile fondului preoțesc pe anul expirat și a făcut bugetul anului în curs, care împreună cu socoșile se vor transpune Adunării eparhiale spre aprobare. S'a mai decis să fie propuse Adunării eparhiale modificarea unor paragrafi din statutele fondului, cari nu erau destul de lămurite.

Ajutoarele văduvelor și preoților deficienți rămân aceleași și pentru viitor. — La ora unu după masă P. S. Sa Episcopul Grigorie a ridicat ședința, dorind preoțimei ca fiecare să ducă în parohia sa noul puter de muncă. Preoțimea eparhială a făcut puternice manifestații de simpatie pentru Stăpânul lor, care le indică căările progresului.

Secretar general al Cultelor. Domnul prim ministru Nicolae Iorga și-a ales de secretar general, la

rezortul Cultelor din Ministerul Instrucțiunii, pe unul dintre cei mai vrednici preoți din București, pe părintele Dr. Nicolae M. Popescu, membru al Academiei Române și profesor universitar.

Ni se spune că părintele Dr. N. Popescu este un om foarte vrednic și de un caracter de nelăgădui.

Nădăjduim că noul cărmaci al treburilor bisericesti din guvern va face dreptate bisericii noastre, care în bugetul pe 1931 a fost împărțită cu o subvenție cu mult inferioară celei unite.

Retribuția preoților. Conform unui ordin ministerial, statele de plată pentru retribuția preoților s'au putut face numai pe luna Ianuarie a. c. Aceasta sumă credem că se va putea solvi peste 15—20 zile. Când se va vedea cât fac lefurile preoțești pe o lună, consiliul eparhial va primi învoire să facă statele de plată pe următoarele 3 luni. Noi știm că frații preoți luptă cu neajunsuri materiale. Inșă acesta este cazul și la celelalte eparhii. Pe lângă toate insistențele tuturor eparhiilor, salariile preoților se vor da de-ocamdată numai pe o lună.

Serata Societății Crucea Roșie din Buteni. Societatea Crucea Roșie din Buteni a aranjat o serată împreună cu dans, Luni a doua zi de Paști. S'au predat două piese teatrale foarte bine succese și un tablou vivand teeric. A participat întreaga elită românească și minoritară din loc și din jur. Dansul a ținut până în zorii. Meritul este al tuturor cari au contribuit la reușită. Comitetul aranjator, în frunte cu Dna președintă Aurelia Dr. Grozda, a ridicat nivelul seratei.

Venitul frumos material, realizat cu acest prilej, este destinat unui scop caritativ. Anume, cu prilejul sărbătorii Nașterii Domnului din anul curent, se vor distribui îmbrăcăminte și ajutoare celor năpăstuiți ai sorții din localitate. Nobila faptă creștinească grăbește foarte elocvent despre celce s'au ostenit.

Raportor.

Incasările statului. După socotelle ministerului de finanțe, situația încasărilor statului dela Ianuarie încoace se prezintă astfel: dela 1-15 Ianuarie 770 816 744 lei; 1-15 Februarie 848 774 894 lei; 1-15 Martie 795 273 061 lei; 1-15 Aprilie 1 116 473 061 lei. Față de încasările pe 1-15 Aprilie ale anului 1930, constatăm că fața de 1 120 000 000 lei cât s'a încasat anul trecut în același vreme în anul acesta s'au încasat 4 milioane mai puțin și asta numai pe 15 zile.

Crescătorilor de porci. În luna Mai va fi adus în țară, pentru ministerul de agricultură, direcția zootehnică, un transport de 50 perechi de porci din Anglia, rasă York More. Doritorii de a crește porci din această rasă, căreia îi prilește climatul țării noastre se pot adresa direcției zootehnice din Ministerul Agriculturii București.

Aeroplan prăbușit. Se știe că prințul român Bibescu a plecat din Franța cu un aeroplan, însoțit de pilotul maior Burduoi și alți doi tovarăși, să încunjure pământul în sbor. A ajuns fără nici o primejdie în India. În ținutul Allahabad mașina a întâlnit însă un vultur urlaș, care s'a năpustit asupra aeroplanului.

Cloacul a fost atât de aprigă încât vulturul a fost zdrobit, dar și motorul a suferit o mică stricăclune.

Astfel a fost silit să coboare la pământ.

Aparatul în coborâre a căzut însă într'un șanț. Benzina a explodat și aparatul s'a aprins, arzând în întregime.

Aparatul avea trei motoare și putea duce 16 oameni. Din norocire nici unul dintre călători n'a murit. Prințul Bibescu a telegrafiat în țară că a scăpat cu viață, dar este rănit.

Mare Bancă internațională. *In zilele din urmă s'a ținut în America o consfătuire între conducătorii băncilor de acolo și directorul general al Băncii Angliei. S'a hotărât înființarea unei mari bănci internaționale, al cărei scop să fie de-a veni în ajutorul țărilor lipsite de bani. Numai de-am vedea odată acest ajutor.*

Se dă de știre că în Institutul de surdo-muți din Cluj se primesc copii surdo-muți (băieți și fetițe), apți pentru instruire, dela vârsta de 7 până la 11 ani. Cererile timbrate, însoțite de actul de naștere al copilului, se vor înainta direcțiunii Institutului până la 1 Iulie anul acesta.

Judecarea omului fiară. Am scris și noi acum câteva luni despre descoperirea feroasă făcută în orașul Düsseldorf din Germania. Poliția de acolo a ajuns, întâmplător, să prindă frul câtorva zeci de omoruri întâmplare în vremea din urmă, dar asupra cărora se înstăpânise o talnă de nepătruns. S'a dovedit că toate aceste amoruri fuseseră săvârșite de un anume Pentru Kürten, care după ce a fost prins și-a recunoscut ticăloasele fapte. Cercetările fiind încheiate, procesul se judecă acum. Desbaterile lui au stârnit mare interes în întreaga lume. Și-au trimis la Düsseldorf reprezentanți toate foile mari de pe suprafața pământului. Cum era dealtfel de așteptat, Kürten își recunoaște faptele și anume 9 omoruri, 7 încercări de omor neizbutite și 30 puneri de foc. Spune însă că a făcut toate acestea, deoarece simțea o deosebită plăcere când omora și vedea curgând sânge omenesc. Declară că numai această plăcere de-a vedea sânge omenesc l-a făcut să ucidă. Spune că nici când nu s'a gândit să jefuiască pe cel cărora le luase viața. Inceputul l-a făcut la vârsta de 13 ani, când a aruncat în râu doi copii cu care se jucase. Când aceștia se zbăteau cuprinși de valuri, a simțit o mare plăcere. Puși în fața mărturisirilor făcute de Kürten, judecătorii și doctorii sunt de părere că au de-a face cu un răufăcător înăscut, cu unul atins de nebunla uciderii. Este aproape sigur, că Kürten își va ispăși faptele prin pe-deapsa cu moartea.

Turcii și întunecimea de lună Cetim într'o gazetă din Paris că în seara de 2 Aprilie, pe când pe cerul limpede se putea urmări întunecimea de lună, în Turcia s'a întâmplat că mulți oameni neștiutori dintr'un sat, crezând că „balaurul se pregătește să mănânce luna nopții”, eșiră cu carabinele și începură să tragă salve de focuri, ca să sperie balaurul. A fost nevoie de poliție.

Spania a devenit republică. De câți-va ani frământările politice din Spania dădeau de gândit. Greșelile, făcute de Regele Alfons, erau de așa fel că a nemulțumit populația, care acuma nu-l mai vrea. Alegerile comunale, ce s'au făcut luna aceasta în toată Spania, au dat puterea pe mâna revoluționarilor republicani, cari au ajuns stăpâni pe două din trei părți a consiliilor comunale. Manifestațiile de stradă și primejdia tot mai mare, l-au făcut pe Regele Alfons al 13-a să abdice dela tronul Spaniei și să fugă din țară, Marți 14 Aprilie. Partea din armata, care rămase până atunci credincioasă Regelui, a trecut de partea republicanilor.

Conducerea țării a fost luată de un guvern republican provizoriu, în frunte cu Zamora (conducătorul republicanilor). Noul guvern a proclamat oficial înființarea republicii spaniole.

Cercul religios Vărădia de Mureș, în 27, 28 și 29 Martie a avut întrunire misionară în parohia Pârnești. Vineri seara s'a cetit acastitul Maicii Dui de către preoții V. Jivu din Mocioni și D. Medrea din Bala. Sâmbătă s'a săvârșit s. liturgie a lui I. Gură de Aur, de către amintii și V. Popa din Stejar și I. Tomuția din Lupești. La priceasnă a predicat S. S. pâr. V. Jivu, despre s. talnă a mărturisiri. După masă a urmat vecernia cu mărturisirea credincioșilor. Duminică s'a oficiat s. liturgie în sobor de către toți membrii clerului. La priceasnă s. s. pâr. preș. D. Medrea, în legătură cu pericoapa zile, i-și desvoaltă predica sa catihetică. La sfârșitul slujbei s. s. V. Popa vorbește despre cultul Maicii Dui. După acestea frații preoți să retrag în conferință intimă, spre a discuta asupra problemelor actuale, să-și aleagă noul birou, să stabilească bugetul a. c. și locul întrunirii viitoare. Toate lucrările se clasifică de succese. Fostul preș. și membri biroulul să realeg, iar ședința viitoare se va ține în parohia Stejar. După șed. intimă frații preoți l au masa — cu mâncare de post — la inv. din localitate D. Crăciunescu. Fiind adunați toți creștinii la școală, s. s. pâr. I. Turcu din Vărădia de Mureș rulează la cinema corului din Vărădia de Mureș patimile Mântuitorului. Filmul religios și actual impresionează credincioșii până la lacrimi. S. S. pâr. D. Medrea, ca preș. mulțumește credincioșilor pentru dragostea și buna primire manifestată și roagă pe bunul Dzeu să sporească întru roade însutite sămânța sămănată în sufletele lor. Întăriți prin muncă reciprocă întru binevestirea cuvântului evanghelic, urându-și reciproc spor la muncă, frații preoți să îndreptă fiecare spe ale sale.

Stejar, la 7 IV. 1930.

Raportor.

Sfânta Episcopie ort. rom. a Aradului.

Nr. 2798/1931.

Comunicat.

Ministerul Instrucțiunii publice și al Cultelor, Direcțiunea Cultelor, cu adresa Nr. 54.655/5831 din 27 Aprilie a. c. Ni-a trimis următoarea scrisoare a Domnului Președinte al Consiliului de Miniștri N. Iorga, adresată Inalt Prea Sfințitului Patriarh Miron:

„Inalt Prea Sfințile Părinte, Mulțumesc călduros pentru binecuvântarea cu care, ca și mai toți șefii bisericești, de ambele confesiuni românești și de acelea ale popoarelor conlocuitoare, ați salutat venirea noastră la muncă.

Această muncă trebuie să fie a unei nații întregi, a tuturor cetățenilor României.

Muncă fără liniște în spirite nu se poate însă.

Prin Inalt Prea Sfinția Voastră, întâiul Patriarh român — și sunt bucuros că eu însumi am fost propunător al Patriarhiei — întreg episcopatul e rugat să ia o inițiativă de liniștire care ni-a lipsit prea mult.

Preoții cari nu-și cunosc îndeajuns misiunea și cari nu înțeleg că Mântuitorul s'a răstignit pentru iubirea de oameni și că și-a dat sufletul în mâinile Părintelui său fără a blăstăma pe ucigașii omeniei, în care se investimântase, — înnebunesc suferința mulțimilor, pe care căutăm cu caldă inimă românească, fiind tot așa de buni creștini și români ca și cel mai fanatic agitator, a le ajuta, — și iau jurăminte de ură pe care Biserica nu numai că nu le prevede, ci le oprește.

Fiindcă împotriva unor agitații, pe cari le cred primejdioase intereselor țării, e posibil să luăm anume măsuri, ar fi bine ca sancțiunile să atingă pe acei preoți după ce auto-itate bisericească li va fi desbrăcat de haina lor.

Primiți, Inalt Prea Sfințite Părinte, încredințarea sentimentelor mele de adânc respect.

Președintele Consiliului de Miniștri.
(ss) N. Iorga.

Biserica noastră ortodoxă română totdeauna a propagat pacea și bunaînțelegere între credincioșii săi, pacea cu celelalte confesiuni și pacea cu toți fiii scumpei noastre Patrii.

Nădăjduim că Cucernicii Preoți, conștienți de sublima lor misiune și pătrunși de îndatorirea de a fi propovădultorii Evanghellei Mân-

tuitorului cu cuvântul, cu fapta și cu viața, — se vor nizuși și în viitor, din toate puterile și cu toate mijloacele posibile, să creleze în parohii o atmosferă de pace, dragoste creștinească și bună înțelegere, căci „Muncă fără liniște în spirite nu se poate“.

Arad, la 30 Aprilie 1931.

Consiliul Eparhial ort. rom. Arad.

Nr. 2195/1931.

Ordin-Circular.

Invităm pe Cucernicii Preoți a lua parte la serbările și întrunirile Cooperației din comunele lor, dând tot sprijinul moral pentru înfăptuirea și progresul cooperației, îndemnând pe credincioși la cruțare și la economii, și să facă tot posibilul, ca aceste cooperații să stea în strânsă legătură cu Biserica, pentru că scopul lor este ferirea credincioșilor de risipă, de a-și arunca banii la streini și de a da la timp ajutor celui lipsit și pentru că e interesul Bisericii să aibă și credincioși cu stare bună și astfel de instituții cu cari să se sprijinească reciproc.

Arad, din ședința Consiliului eparhial dela 24 Aprilie 1931.

† Grigorie
Episcop

Nr. 2853/1931.

Ordin circular.

Societatea «Principale Mircea» pentru protecția copiilor în România, organizează cu începeră dela 24. Maiu până la 31 Maiu a. c. *săptămâna copilului* cu scopul de a face cunoscută necesitatea operei sale de asistență socială.

Inițiativa laudabilă a acestei Societăți, merită toată atenția și ajutorul din partea Bisericii și, spre a-și ajunge scopul propus, dispunem ca în toate bisericile din cuprinsul Eparhiei Aradului să se țină de către Cucernicii Preoți, în ziua de Duminică 26 Maiu a. c. predici, prin care să se arate credincioșilor necesitatea și importanța operei de asistență socială a copilului, îndemnându-i să dea tot sprijinul Societății «Principale Mircea».

Arad, la 6 Maiu 1931.

† Grigorie
Episcop.

Posta redacției.

Preotului I. «Biserica și Școala» își are linia de conduită: nu face personalități și nu ironizează activitatea nimănui. Să ne iubim, părinte dragă, și să arătăm că Hristos este cu noi.

Părintele H. Publicăm cu plăcere orice articol ce cade în sfera de activitate a preotului. Publicăm articole pedagogice, literare. Inșă aceste articole să fie concentrate, adică în cuvinte puține să se toarne idei multe, să aibă stil ușor cu propoziții scurte. Căci sunt scumpe și tiparul și hârtia.

Mai multor preoți. Frații, preoți cari ne-au trimis material spre publicare, să aibă răbdare. Materialul îl putem da la tipar când îi vine rândul și când îi putem face loc.

Aviz.

În anul acesta se împlinesc 40 ani dela data când cel alți publicați au terminat cursurilor teologice din Arad. Cărăbaș Aurel, Cherecheș Gheorghiu, Jivulescu Aurel, Lucaș Ilie, Lungu Vasile, Micuța Terentie, Mișuț Valer, Motorca Romul, Moga Terentie, Nică Alexandru, Papp Gheorghiu Iun, Papp Gheorghiu sen., Papp Teodor, Peșlan Traian, Popovici Ioan, Popovici Iosif, Putici Constantin, Roxin Aurel, Tamas David și Vuculescu Iosif.

Rog pe colegii cari sunt în viață să-mi comunice adresa lor, spre a li se putea comunica locul, timpul și programul acelei conveniri, apoi a-mi face propuneri pentru aranjarea acelei conveniri.

Rog pe acei colegi, sau familiile cari știu datele colegilor și a profesorilor repositați: Augustin Hamza, Vasiliu Mangra, Dr. Putici Traian, Dr. Trailescu Ioan și Romul Nestor, căci vom face parastas pentru odihna sufletelor lor.

Simeon Cornea
paroh ort. rom.
Băntia (Ungaria).

Rog celelalte ziare — mai ales cari ajung în mâna preoților din dieceza Arad și Oradia, — a relipări acest aviz.

Mulțumire.

În numele consiliului parohial ort. rom. din Șebîș, via a exprima — și pe această cale — sincere mulțumiri mărinimoșilor donatori ai sf. noastre biserici:

Cu ocazul sf. sărbătorii a Învierii Domnului din a. c. Domnii: Mișal Mărcuș, director de bancă din Arad, și Dr. Ioan Groza medic în Șebîș, ca membri în Adun. Ep. a cîerului Șebîș, au donat sf. noastre biserici un rând de ornate luminoase în preț de 10,000 Lei.

Tipografia Diecezană, Strada Eminescu, Nr. 18. Arad.

În a. tr. Dl. Dr. Ioan Groza a mai donat o cadelniță din argint de china în preț de 3500 Lei.

Doamna Elisabeta Dr. Groza a donat o acoperitoare pe analog din catifea, în preț de 1000 Lei.

Dl. Pavel Pugna, comerciant în Șebîș, a donat un vas pentru mir din metal argintat, în preț de 800 Lei.

Banca „Crișana” fillala Șebîș, la intervenția membrului Dr. Ioan Groza și Dl. Ioan Nișca contabil, cu ocazul bilanțului din a. tr., a donat 2000 Lei. iar în a. c. încă 2000 Lei.

Aceste acte de binefacere sunt grăitoare pentru simțul de jertfă a intelectualilor noștri față de biserică, care — putem zice — că în aceste timpuri de criză financiară, prin ei se mai susține. Caracterizează în deosebi pe Dl. Dr. Ioan Groza ca bun creștin și membru valoros al bisericii, care orice ocazune binevenită știe să o folosească în favorul Bisericii ortodoxe, a cărei slujitori devotați au fost și înalțașii săi.

Fie ca aceste fapte să aile răsune în inimile multor demnitari bisericești și să servească ca pilde vrednice de urmat multor creștini.

Donatorilor noștri Dumnezeu să le răsplătească din bogatele Sale daruri.

Șebîș, la 20 IV. 1931.

Ioan Bogdan.

Parohii vacante.

Conform rezoluțiunii Veneratului Consiliu Eparhial Nr. 1426/1931, pentru întregirea vacantului post de paroh din parohia de cl. III-a din Vizma, protopopiatul Ballinș, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Biserica și Școala”.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. Sesiunea parohială constatatoare din 32 jug. cad. parte arător, parte fânaș și un intravilan de 1/2 jug. cad.

2. Stolele legale.

3. Birul legal.

4. Eventuală întregire dela Stat, pentru care comuna bisericească nu răspunde.

Reflectanții la acest post au să-și înalțeze petițiile, instruite conform normelor în vigoare, comitetului parohial pe calea P. On. Of. protopopesc ort. rom. din comuna Ballinș, jud. Severin și să se prezinte în vre-o Duminică ori sărbătoare în sf. biserică din Vizma spre a-și arăta dexteritatea în tipic și cântare, respective în oratorie.

Reflectanții sunt poștiți a se prezenta, înainte de a-și înalța cererea de concurs, înaintea Of. protopresbiterial spre a dovedi, că sunt îndreptățiți să reflecteze la această parohie, iar întrucât ar fi din altă dieceză, sunt poștiți, înainte de înalțarea concursului, a se prezenta la P. Sf. Sa Domnul Episcop din Arad spre a-l cere înalța încuviințare de a concura la acest post.

Dat în ședința consiliului parohial din Vizma, ținută la 1 Ianuarie 1931, în conșlegere cu Ioan Trișu protopresbiter tractual.

— □ —

3-3

Redactor responsabil: SIMION STANA.